

det var altsaa en Moder, han savnede, en Moder, han trængte til, og saaledes gaar der saa mange, mange, der trængter til det samme.

Vi havde ogsaa en Gang en Dreng, som i Begyndelsen, da han kom til os, sov med aabne Øjne, siddende op i Sengen. Jeg spurgte en Læge, hvorfra det kom; han mente, at saaledes havde Moder og Barn siddet mangen en Nat af Frygt for, at Manden, som var beruset, skulde komme hjem og prygle dem.

Endskønt vi ikke har lidt at kæmpe med, baade indad og udad, saa er vi dog hjertelig glade over, hvad vi har naaet.

Børnene er raske og glade; der er virkelig knyttet et Kærlighedsbaand imellem os, saa vi føler, vi holder af hverandre.

Det er ikke sjældent, naar jeg gaar ud, at se Taarer i et og andet Øje, og fra mange Munde lyder det saa: „Kommer du snart hjem? kommer du hjem til i Aften, at vi kan faa en Historie.“ Og tit er jeg kommen sent hjem, og Børnene har været i Seng, men en og anden har ligget vaagen for at vente, til jeg kom hjem, at han kunde faa sagt god Nat!

Spørger nu nogen om, hvilke Midler vi bruger for at faa Børnene glade og tilfredse, saa Kærlighedsbaandet virkelig kan knyttes, da kan vi svare: Vi søger at gaa ind i Børnenes Tankegang, blive Børn med dem, søger at virkeliggøre saa mange af deres Idealiser som muligt. Drengene elsker at færdes i fri Luft; vi, som bor nær ved Skoven, tager da ofte i de varme Sommerdage alle Drengene med der ud; vi har Øl og Mad i Tasken, og vi søger at sætte Leg i Gang efter Børnenes Sind; ledsaget af Sang og Trommehvirvel marscherer vi med vore Faner hele Vejen. Og naar vi om Aftenen atter drager hjem, saa er vi alle glade, Drengene, fordi de har haft en glad Dag, og vi andre, fordi vi har faaet Lykke til at berede dem Glæden.

Fra Begyndelsen af Oktober begynder vi allerede at tænke paa Julen, og der er meget at udrette for alle de smaa Hænder, for at gøre Julen til en sand Højtids- og Glædesfest.

Men nu maa dog ingen tro, at det er alt, hvad vi udretter, at vi ikke ogsaa har noget andet for; jo, De kan tro, vi har meget andet for. Vi gaar Byærinder, gaar i Skole, læser Lektier, saver og hugger Brænde, stopper Strømper, arbejder i Haven, og ellers forskellig Husflid i Træ og Pap.

Jeg sørger i det hele taget for, at Drengene aldrig er ledige, saa Tiden drives hen, men at de altid har noget at udrette; thi derved vænnes de til Arbejde, og med det samme udvikles deres Evner, og de hindres i adskillige Unoder, som tit er en Følge af Lediggang. Og efter saaledes at have brugt sine Evner og Kræfter om Dagen, saa smager, naar Aftenen kommer, en munter Leg godt. Og naar saa endelig Hvilestunden kommer for den Dag, saa kan vi med Sandhed og Glæde synge med hinanden: „Lykeligst at hvile paa er fuldendte Gerning.“

For mig staar det nu saadan, at er der noget, som kan faa Kærligheden til at blive levende og virksom hos os, da er det, naar vi ser de smaa Børn lide Nød paa Legeme og Aand. Kan Kærligheden virkelig blive varm hos os, da formaar vi ogsaa meget. Og er der noget, som kan gøre os selv glade, da er det ved at hjælpe og glæde de smaa Børn og lokke Smilet frem i Barneøjene.

Og hermed vil jeg saa slutte for denne Gang, med Tak til alle de kære Venner, som har støttet os, samt med Ønske om, at vor Vennekreds maatte tage til i Vækst, saa mange maatte række os en hjælpende Haand, ihukomme Herrens Ord: „Hvad I gør mod mine Smaa, har I gjort mod mig“.

Vilhelmine Møller,

Plejemoder,

Strandvejen 39. København Ø.

„Børnehjemmet „Kana“s Formaal er at antage sig fattige, forældreløse Drengbørn eller Dreng i lignende Stilling og opdrage dem, til de har naaet en Alder af 14 à 15 Aar, samt saa vidt muligt at sørge for, at de bliver anbragte ved en Gerning, hvortil de maatte have Lyst og Anlæg.

Børnehjemmets første Afdeling blev begyndt i Slutningen af 1881 med 10 Dreng, hvilket Antal siden er vokset til 26, hvorefter de 11 er konfirmerede og anbragte i for-

skellige Livsstillinger. Frøken Vilhelmine Møller er Plejemoder i dette Hjem, som er paa Strandvejen 39, Ø.

I 1884 blev anden Afdeling begyndt, deri er nu optaget 15 Dreng. Frk. Mathilde Mygind er Plejemoder i dette Hjem, som er paa Ceres Vej 26, V. I 1891 blev tredje Afdeling begyndt i Baldersgade 16, L.; deri er optaget 15 Dreng. Frk. Emilie Hansen er Plejemoder i dette Hjem.

Bestyrelsen for Hjemmene er Fru Elisa-

beth Burman Becker, Gl. Kongevej 15, V. Frøken Anna Thalbitzer, Lindevangshjemmet, Frederiksberg F., Frøken Marie Ammitzbøll, Svanholmsvej Nr. 1, V., Prokurator I. Jørgensen (Kasserer) Nørregade 20, K., Urtekræmmer Emil Meyer, Naboløs Nr. 4, K., Farver H. K. Larsen, Nørregade 27, K., og Chr. Møller Andersen (Formand), Vin- gaardsstræde 23, K.

Kvindernes Ret og Biblen.

Det er en bekendt Sag, at det engelske Folk er meget bibelfast. De engelske Søndagsskoler for Børnene, der naar helt op i Ungdomstiden, lægger stadigt et religiøst Grundlag i Folket med Kendskab til Biblen; dog er Englændernes Bibelkundskab ikke stivnet i dogmatiske Læresætninger eller i Ortodoksi, men deres Religiositet, som i halvfems af hundrede Tilfælde er ét med dem selv i det daglige Liv, har mere Karakter af human Moral, der føler det som Pligt at tage Del baade i politiske og sociale Spørgsmaal.

Men da Biblen under alle Omstændigheder er Folket en hellig Bog, som tages til Rettesnor for Menneskelivet, er det ikke underligt, at den stadig bliver taget frem, naar det gælder Kvindernes Ret som Borgere.

Vi vil i det følgende give en Prøve paa en Præsts Udlæggelse af Biblen paa et Kvindesagsmøde.

„De har hørt, at Pastor H. vil træde ud af Kirken (Church Congres), fordi den har averteret, at en Kvinde skulde prædike i Kirken. Endskønt jeg ikke tror, at alle har saa øm en Samvittighed, saa formoder jeg dog, at der er mange, som mener, at Kvinder ikke maa tale i Kirken. De danner nemlig denne Overbevisning af en Misforstaaelse af Pauli 14. Kap. I. Korintbr., de tager hverken Hensyn til Tid eller Sted.